

Alkuperäisteksti:

First of all, I want to thank your club for inviting me to judge your specialty show, it was a great honour for me and something I have looked forward to. I have not judged so many dogs before in an official show, it was a little challenge for me, as I worried I might take too much time! I did not quite know what to expect beforehand, it's been many years since I was in Finland the last time and I know the Finish breeders have imported Icelandic Sheepdogs from many different lines.

I saw some beautiful dogs. Like everywhere, the quality was of course somewhat different but there were many dogs I was very happy with. No dog is perfect and I always try to look at the dog as a whole. And even though we might have a dog in front of us that is not a great winner in the show-ring it might be a great producer or have other qualities that are important for the population of our breed.

I love to see dogs with great movements and the desired driving action from the rear. There were many dogs with balanced and quite good movements but I would like to see more dogs with more drive from the rear. Too many dogs have low set tail, it's something I too am fighting against in my own breeding and we breeders need to do our best to fix.

The dogs behaved very well in the ring, few were though a bit shy. It might have been a new experience for them to enter the show ring but confidence is an important factor in the characteristic of the Icelandic Sheepdog. Outside the ring I noticed that some dogs were barking and in some cases it seemed like it was accepted behaviour by their owners. We should remember that even though the Icelandic Sheepdog barks when working, it should not be barking all the time!

I have a feeling that some may have different understanding of the chocolate colour than I do. Chocolate brown in various shades is not the same as fawn or red dog with brown pigmentation, even though the latter can be valuable for breeding.

The breed standard puts some emphasis on the colour of the eyes and it contributes a lot to the desired mild expression we want to see. Too often dogs with brown pigmentation, either chocolate, creme or red, have too light eyes. That is something I feel breeders everywhere should try to fix. My first dog had a brown pigmentation but at that time those dogs generally did have brown eyes, not light or yellow. Something has changed in the last 30 years or so and I would love if we, the breeders, could get the darker eyes back in the chocolate and cream dogs.

When judging the Icelandic Sheepdog I always try to comment on the dew-claws. I was pleasantly surprised after the show when I considered the dew-claws and realized the dogs at the show had in general better developed dew-claws (double or single) than I have seen before, that was very nice to see. I though have to admit that I do not emphasize on the dew-claws when it comes to grading the dogs, as I know it's not difficult to breed the dewclaws back in when needed.

I was very happy with my winners. I specially loved the gentle expression in the male, and the female who became best of breed, I liked on the move.

It was very interesting to see the herding competition the day after the show. I had not seen competition like that before so that was a new experience. It's always so great to see people work with their dogs as there is almost anything these dogs can do.

Thaks again for inviting me to judge at your show, thanks to all the owners and breeders that entered their dogs and thanks also to the excellent ring staff who made sure everything in the ring went smoothly during the day.

Special thanks to Katariina Jarkko and Riika Kivirinta that were my link to the club and Katariina drove me to the show and to the herding competition.

Remember, regardless of the outcome of each show, we all go back home with the best dog!

Thank you!

Thorsteinn Thorsteinson

Suomeksi:

Ensinnäkin haluan kiittää yhdistystänne kutsusta tulla tuomariksi erikoisnäyttelyynne. Tämä oli minulle suuri kunnia ja odotin sitä innolla. En ole arvioinut kovin monia koiria virallisissa näyttelyissä, joten kutsu oli minulle samalla haaste, etenkin arvostelun ajankäytön suhteen. En oikein tiennyt etukäteen mitä odottaa. Olen ollut Suomessa viimeksi monta vuotta sitten ja tiesin, että suomalaiset kasvattajat ovat tuoneet Suomeen islanninlammaskoiria monista kasvatuslinjoista.

Näin kauniita koiria. Kuten muuallakin, laatu tietenkin vaihteli jonkin verran. Olin erittäin tyytyväinen moniin koiriin. Mikään koira ei ole täydellinen ja pyrinkin aina katsomaan koira kokonaisuutena. Vaikka koiramme ei olisikaan suuri voittaja näyttelykehässä, se voi silti olla hyvä suvun jatkaja tai sillä voi olla muita ominaisuuksia, jotka ovat tärkeitä rotumme kannalta.

Pidän kovasti koirista, jotka liikkuvat erinomaisesti ja joilla on toivottava työntö takaraajoissa. Näyttelyssä oli useita koiria, joilla oli tasapainoiset ja melko hyvät liikkeet. Haluaisin kuitenkin nähdä vielä useampia koiria, joilla olisi parempi työnnön energia takaliikkeissään. Liian monilla koirilla oli matala hännäkiinnitys ja tätä vastaan pyrin omassa kasvatuksessani taistelemaan ja tätä meidän kasvattajien tulisi pyrkiä parhaamme mukaan korjaamaan.

Koirat käyttäytyivät erittäin hyvin kehässä. Muutamat koirat olivat hiukan arkoja – ehkä näyttelykehässä oleminen oli niille uusi kokemus. Itseluottamus on kuitenkin tärkeä luonteenpiirre islanninlammaskoiralla.

Kehän ulkopuolella kiinnitin huomiota joidenkin koirien haukkumiseen. Näytti siltä, että jotkut omistajat pitivät sitä hyväksyttävänä käytöksenä. Meidän tulisi muistaa, että vaikka islanninlammaskoira haukkuu tehdessään töitä, sen ei tulisi haukkua koko ajan!

Luulen, että joillakin on hiukan eri käsitys suklaanruskeasta kuin minulla. Suklaanruskea eri sävyissään ei ole sama kuin keltainen (fawn) koira tai punainen koira, jolla on ruskeata pigmenttiä - vaikka jälkimmäinen voi olla arvokas kasvatuksen kannalta.

Rotumääritelmässä painotetaan jonkin verran silmien väriä, joten haluamme nähdä koiralla lempeän ilmeen. Koirilla, joilla on ruskeaa pigmenttiä – joka suklaanruskeaa, kermanväristä tai punaista – on usein liian vaaleat silmät. Tätä toivoisin jokaisen kasvattajan pyrkivän korjaamaan. Ensimmäisellä koirallani oli ruskeaa pigmenttiä, mutta siihen aikaan tuollaisilla koirilla oli yleensä ruskeat silmät. Eivät siis vaaleat tai keltaiset. Jotain on muuttunut viimeisen noin 30 vuoden aikana ja olisi todella hienoa, että me kasvattajat saisimme suklaanruskeille ja kermanvärisille koirillemme tummemmat silmät takaisin.

Pyrin aina huomioimaan kannukset arvostellessani islanninlammaskoira. Oli mukava nähdä, että näyttelyssä koirilla oli paremmat kannukset (yksöis- tai kaksoiskannukset) kuin olin koskaan aikaisemmin nähnyt. Tämä yllätti minut iloisesti. En erityisesti painottanut kannuksia arvostelussani, koska kannuksia ei ole vaikea saada tarvittaessa takaisin kasvatuksessa.

Olin erittäin tyytyväinen voittajiini. Pidin erityisesti parhaan uroksen lempeästä ilmeestä ja parhaan nartun liikkeistä.

Näyttelyä seuraavana päivänä oli hyvin mielenkiintoista päästä seuraamaan paimennuskoetta. Tämä oli minulle täysin uusi kokemus. On aina hienoa nähdä ihmisten työskentelevän koiriensa kanssa, koska nämä koirathan pystyvät tekemään melkein mitä vaan.

Kiitos kutsusta tulla tuomariksi näyttelyynne. Kiitos kaikille osallistuneille koirien omistajille ja kasvattajille. Kiitos erinomaisille kehätoimitsijoille, jotka varmistivat kehän sujuvan kulun. Erityiskiitokset Riika Kivirinnalle ja Katariina Jarkolle, jotka olivat yhteyshenkilöni yhdistykseenne ja hoitivat kuljetukset näyttelyyn ja paimennuskokeeseen.

Muistakaa, että näyttelytuloksista huolimatta me lähdemme kotiin sen kaikkein parhaan koiran kanssa!

Kiitos!

Thorsteinn Thorsteinson